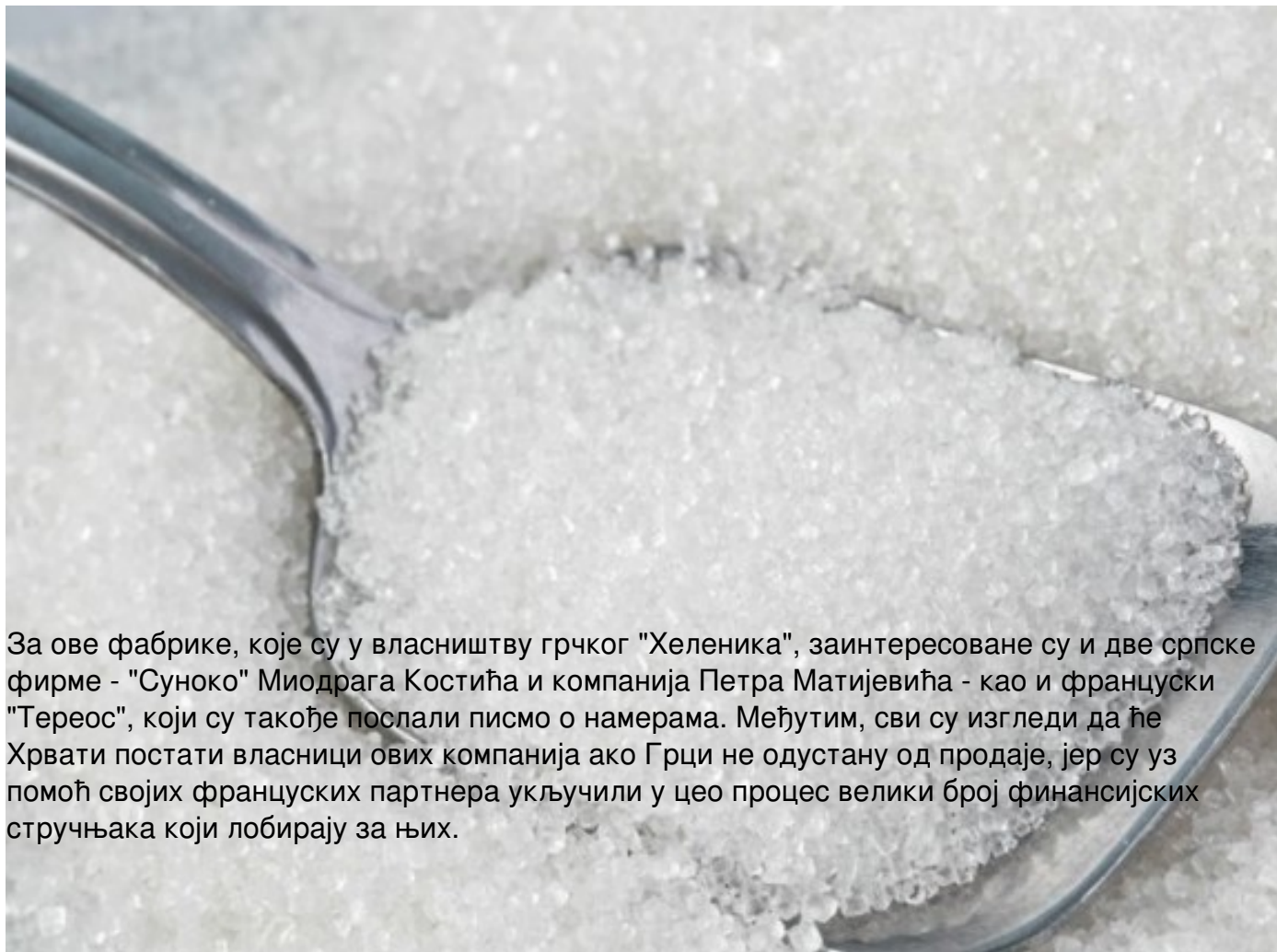

Хрватска фабрика шећера "Виро", заједно са француском групом "Кристал јунион", има највеће шансе да купи две српске шећеране у Црвенки и Жабљу, сазнаје "Блиц".

За ове фабрике, које су у власништву грчког "Хеленика", заинтересоване су и две српске фирме - "Суноко" Миодрага Костића и компанија Петра Матијевића - као и француски "Тереос", који су такође послали писмо о намерама. Међутим, сви су изгледи да ће Хрвати постати власници ових компанија ако Грци не одустану од продаје, јер су уз помоћ својих француских партнера укључили у цео процес велики број финансијских стручњака који лобирају за њих.

Ако се то деси, а према изворима "Блица" блиским "Хеленику" највероватније хоће, Хрвати би могли да постану власници највећег броја компанија у Србији у прехранбеној индустрији. То практично значи да бисмо ми послужили као сировинска база, док би они убрали сав кајмак од продаје шећера на европском и светском тржишту.

Извор "Блица" тврди да је овај посао веома значајан не само за "Виро", компанију из Вировитице, већ и за државу Хрватску, која помаже у трансакцији.

- "Виро" је спреман да понуди знатно боље услове од конкурената. Разлог за овако

жестоку битку је тај што је ово за њих велики залог за проширење своје производње и то због најављених укидања квота за шећер у ЕУ, због чега је почела битка за расподелу колача. Они би куповином ове две шећеране дошли до производње од 200.000 тона шећера, чиме би могли да покрију целокупан извоз на европско тржиште, на које Србија може да извезе 181.000 тона - објашњава извор близак "Хеленику".

Петар Матијевић каже за "Блиц" да је спреман да се бори за шећеране:

- Производим на 5.000 хектара шећерну репу и хоћу да имам и прераду. Не знам да ли могу да се носим са хрватском и француским компанијама, јер оне вероватно могу више да понуде. Оно што је важно за мене то је да не може нико да има монопол.

Из "Сунока", чији је власник Миодраг Костић, не желе да коментарише друге.

- Ми смо заинтересовани, јер овим преузимањем створили би се услови за стабилизацију и дугорочну одрживост домаће индустрије шећера. Србија би постала главни снабдевач Румуније, Бугарске, Грчке, Хрватске, као и других земаља бивше Југославије, јер немају своју производњу. Куповина би донела бољитак целој српској економији - каже Љубиша Раденковић, директор "Сунока".

Гулан: Држава мора да реагује

Пољопривредни аналитичар Бранислав Гулан каже за "Блиц" да га чуди блага реакција Србије.

- За српски капитал код комшија је спуштена рампа. Недавна афера око српских чоколадица морала би да алармира нашу државу да примени реципрочне мере према хрватском капиталу у Србији. Тврдим да из стратешких разлога не би смело да се дозволи да овај сектор оде у њихове руке. Хрватска би нашла начин да заштити неког свог бизнисмена. Ми то не радимо иако имамо двојицу наших потенцијалних купаца, Костића и Матијевића. Чини ми се да се ЕУ боји јачања "Сунока", што би угрозило хрватске и мађарске компаније - каже Гулан.

(Блиц)